

Komisija it īpaši apgalvo, ka, pirmkārt, Itālijā visi ārsti, kas strādā Valsts veselības dienestā, oficiāli tiesību aktos un koplīgumos, kas attiecas uz Valsts veselības dienestu, tiek klasificēti kā “vadošie” darbinieki, tomēr ne vienmēr saņemot vadošo darbinieku priekšrocības vai neatkarību sava darba laika organizēšanā. Otrkārt, Itālijas valsts iestādes nav varējušas pierādīt, ka Valsts veselības dienesta medicīniskais personāls, lai gan tam nepiemēro tiesības uz ikdienas nepārtrauktu 11 stundu atpūtas laiku, tomēr saņem adekvātu nepārtrauktu kompensējošu atpūtas laiku pēc darba laikposma beigām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 9. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 18. martā iesniedza Fővárosi Törvényszék
(Ungārija) – Iron & Smith Kft./Unilever NV**

(Lieta C-125/14)

(2014/C 175/28)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Törvényszék

Pamatlietas puses

Pieteicēja: Iron & Smith Kft.

Otra lietas dalībniece: Unilever NV

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tālab, lai pierādītu Kopienas preču zīmes reputāciju Direktīvas 2008/95/EK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “Direktīva”), 4. panta 3. punkta izpratnē, var būt pietiekami ar to, ka tai ir reputācija kādā vienā dalībvalstī, arī tad, ja pieteikums valsts preču zīmes reģistrēšanai, pret kuru, pamatojoties uz šo reputāciju, ir celts iebildums, ir iesniegts citā, nevis šajā dalībvalstī?
- 2) Vai saistībā ar Kopienas preču zīmes reputācijas pārbaudē izmantotajiem teritoriālajiem kritērijiem drīkst piemērot principus, ko Eiropas Savienības Tiesa noteikusi attiecībā uz Kopienas preču zīmes faktiski izmantošanu?
- 3) Vai Kopienas agrākas preču zīmes īpašniekam neatkarīgi no tā, ka tas pierāda Kopienas preču zīmes reputāciju nevis dalībvalstī, kurā iesniegts pieteikums valsts preču zīmes reģistrēšanai, bet gan citās – būtisku Eiropas Savienības teritorijas daļu aptverošās – valstīs, var prasīt iesniegt pietiekamu pierādījumu par to arī attiecībā uz šo dalībvalstī?
- 4) Vai gadījumā, ja uz iepriekšējo jautājumu atbildams noliedzīgi, ievērojot iekšējā tirgus īpatnības, var izrādīties, ka būtiskā Eiropas Savienības daļā intensīvi izmantota preču zīme nav zināma patērētājiem attiecīgajā valstī un tāpēc nav izpildīts otrs nosacījums, kas vajadzīgs, lai būtu reģistrāciju liedzošs iemesls saskaņā ar Direktīvas 4. panta 3. punktā noteikto, jo nav draudu, ka reputācijai vai atšķirtspējai varētu tikt nodarīts kāds kaitējums, vai no tām negodīgi gūts kāds labums? Gadījumā, ja tas tā ir, kādi apstākļi Kopienas preču zīmes īpašniekam ir jāpierāda, lai šis nosacījums būtu izpildīts?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīva 2008/95/EK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 299, 25. lpp.).